

חייב לכוון לקים מצוות קריית שמע. וכן חייב להתבונן ולשום על לבו מה שהוא אומר. אם קרא ולא כוונן ללבו בפסק ראשון וב'ברוך שם'¹, חורף וקורא בלהש². אף שבhocרת השם יש לכוון רך 'שהוא ארון הכל', בקריית שמע צריך לכוון נם כן שהוא היה והוא³. ראוי לעין בפירוש פסק ראשון לפני קרייאתו, כדי שבעת הקרייה ידע פירושו.

המתפלל ביהדות, אומר: **אל מלך נאמן:**

שמע עם ישראל,

יְהִי שַׁהוּא עָקֵשׂ אֱלֹהֵינוּ אֶתְתָּד יְהִי לְחִזּוּת גָּבָר שַׁהוּא מֶלֶךְ אֶחָד⁴ כל הארץ⁵.

בלתי מרכיב מילים רגערן, יהוד בשיטות זכארן זכרבע רשות חנולב⁶:

יש להמתן מגע ואחר כך לומר בלהש⁷.

ואף שהזביבנו בשם ה' ובשם אלקים,

ברוך שם בבוד מלכותנו שהזאת שם הנקיש שפטליך לשלוחתך⁸, לעוזלים ועד:

צריך להפסיק מגע ואחר כך לומר ואהבת⁹.

¹ שׁו"ע או"ח ס"ד. ובמג"א שם.

² שׁו"ע או"ח ס"ג, ד. ובמג"ב ס"ק א.

³ שׁו"ע או"ח ס"ג, ד. ובמג"ב ס"ק ז - ט.

⁴ מג"ב ח ס"ק ג. בשם הגרא.

⁵ שמע אבינו ישראל – כך הוא בער"ג. ראשית הכהנה ביזירות הדב' וכו' הוא בזוהר הדש. ובאבנזררב, סאלו כל אלה אמרו לזכרו, טכע'. ובספר יסוד וושוט העבורה מביא עוד מוגנה מוגה, שתיבות ישראל' קאי על הקב"ה שנקרה ישראל.

⁶ רש"י דברים ו, ג.

⁷ רבמ"ס, מדע א' שאין הקב"ה כהה המן שהוא כולל אהדים הרביה.

⁸ ט"ו י"א או"ח ס"א, ז. בשם אבודרהם.

⁹ רב"א או"ח ס"ב, ז. בשם אבודרהם.
¹⁰ ע"ג אברבנאל' דברם ג, א. וברד"ק זכריה יג, ט' החשבו קצט בני אדם שיש לה' יתפרק תארים רביבים כבספר הצעלה אביך גבורו השווות מוס וולה ייעדר בתנייע לבני אדם הטענה שתהייר דבם והזפק אביך בון האה זונה ה' אביך זבון' אהד ז'ל שכגו שהוא אחד בן קרא לא בטיב אהד זבד והזפק לא צבוב לא טבאל נזאר ז' ז' רג'ג'ן דלייאן ה' ז'י). ובפמ' ספר דבריהם ג, ז' ז'רבי טבון אברב' ז' אוליני ז' אהד, ד' ב' ז' ז' מתק' דרב' ב' ז' אדר, ט' אי הפרש בין הזוב ובין הצלע. כי רעה נזרך לטיב וסף מעשה במדתבנה הצלע, יעד זה געה נטה אט' בז' ט' בבד מלכותו לעוזלים ועד, כי אם יביןו כי גם הרעה הטבה ה'ז' ומאותו לא תזא הרעה א"ב' ברכו שם ה' לעוזלים, חד' ומשפט אשERICA, כי הכל חד' הוא וגם על משפט שער, וזה שאמור ברוך שכמל"ג, שלעוזלים יכבדו וברכו שם ה', יברכו על הרעה כשם שמכריכים על הטובה, וכמכוראים דברי המדרש:

¹¹ שׁו"ע או"ה סב, ז.

וְאַהֲבָתֶךָ אֶת יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שְׁלֹמֹה¹² בְּכָל תִּזְעַת¹³ לְבָבֶךָ
וּבְכָל מִזְבֵּחַ אֲפָלוּ נוֹטֵל אֶת נְפִישָׁךְ וּבְכָל מְאֻכָּךְ (מַאֲדָמָד¹⁴): וְאַהֲבָתֶךָ
אוֹתוֹ תְּהִיא, עַל יְדֵי שְׂוִיכָה¹⁵ וְהִי חֲבָרִים (הַמְצֻוֹת) דָּאָלָה אֲשֶׁר אָנֹכִי
מִצְוָה חֲשׂוּכִים, בָּאַלְוָן נָתַנוּ לְךָ הַיּוֹם וְיָהִי עַל לְבָבֶךָ וְלֹא נְשַׁקְּחִים¹⁶:
וְשִׁנְנְתָמָם (תְּשִׁנְנָת¹⁷) אֶת הַמְצֻוֹת כְּדֵי שְׁטוֹכֵל לְמִזְבֵּחַ בְּבִירָוֹת לְבָנִיךְ וְדִבְרָתֶךָ
אֶת עַקְרָבָיו¹⁸ בָּם, בְּשִׁבְתָּךְ בְּבִיתְךָ וּבְלִבְתָּךְ בְּבָרָךְ
וּבְשִׁבְבָּךְ וּבְקוֹמֶךָ: וְקִשְׁרָתָם אֶת פָּסָוקִי פָּרָשָׁה זוֹ בְּחַפְלָץ לְאֹתָהּ
(לְסִיקָּן) עַל יְדֵךָ, וְהִי לְטַפְּפָת (פְּלִיז¹⁹) בֵּין עֵינֶיךָ: וּבְתִבְתָּמָם
עַל מִזְוֹזֶת (מִשְׁקוֹפָה) בִּיתְךָ וּבְשַׁעֲרֵיךְ שֶׁל הַחֲצֹרוֹת וְהַעֲרִים;
וְהִיה אָם שָׁמַעַת שְׁמָעוֹ אֶל מִצְוֹתֵי אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוָה
אֶתְכֶם וְתִקְרְנוּ מִלְּיָום בְּחַכְבּוֹת²⁰, בָּאַלְוָן הַצְּטִינוּמָם הַיּוֹם, לְ (מִתְּזִנְזָנָה²¹) אַהֲבָתֶךָ
אֶת יְהוָה יְהוָה²² וְלֹא עַל מִנְתָּה לְקַבֵּל שָׁכָר, וְלֹעֲבָדוּ בְּכָל תִּזְעַת²³

¹² רס"ג.¹³ בברכות נד. ובספריו ואთחנן לב פירשו 'בשני יצירך' וברמב"ן פירש 'על דעת המדרש, הלב הנזכר כאן, הוא הכה המראהו, וברמב"ן בפי' המשניות' איפילו בשנית ענף, שבחהל.¹⁴ רק הוא בר"ג, ابن עזרא, רמב"ן. וברשי", כדרשת חז"ל 'בכל מונך'. ובחזקוני בא' במאד שים לכך ונפשך לא אהבה אותה.¹⁵ ש"ד על התורה.¹⁶ ושבוגרף, האזכיר הוא בלשון חז"ל על המצוות הרבות. יש טועים בפירוש, כאילו כתוב 'יעשוגם אתם, הربים'.¹⁷ ש"ג.¹⁸ תרגום.¹⁹ ש"ג או"ה ס"ב, ב.²⁰ רשות, אבל כל מה שותענו, עשו מהאהבה. משמעות הל' אהבה, אינה כרובה יותרו ל' השימוש', אלא דומה במשמעותו ל'השימוש'. וכן הוא בבמბאר צ"ז, לד' צ"ו ל'kolot sh'perash' שם 'בצביל הקוץ'.²¹ כבודה שהיא בלב זה היא תפילה, רשות.

©
כל הזכויות שמורות

עריכת והוצאה לאור

דברי חיים 1

ביתר עליית. ת.ג. 30079
טל: 02-5800636 02-5802624 פקס: